

Sygn. akt VI Gz 116/17

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak – Sobierajska (spr.)

Sędziowie SO Jerzy P. Naworski, SO Zbigniew Krepski

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2017 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w Ł.

przeciwko A. L.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego we Włocławku zawarte w pkt II nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 września 2015 r., sygn. akt V GNc 41/15

postanawia

odrzuć zażalenie

Jerzy P. Naworski Małgorzata Bartczak – Sobierajska Zbigniew Krepski

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem, zawartym w pkt II. nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 września 2015 r., sygn. akt V GNc 41/15, Sąd Rejonowy we Włocławku nakazał pobrać od pozwanego A. L. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego we Włocławku) kwotę 2.226,00 zł tytułem opłaty sądowej, od uiszczenia której zwolniony był powód. Przedmiotowy nakaz uprawomocnił się z dniem 23 lutego 2016 r. (k.249).

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył pozwany, przy czym mimo tego, iż był on reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, określił wniesiony środek zaskarżenia błędnie jako zażalenie na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności. W zażaleniu skarżący podniósł, iż nakaz zapłaty został wysłany na nieprawidłowy adres i pozostawiony w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. Doręczenie dokonane było na adres ul. (...) w W., podczas gdy pozwany tam nie zamieszkuje, a ma jedynie meldunek. Pozwany zamieszkuje od 30 maja 2014 r. w W. przy ul. (...), gdzie wynajmuje mieszkanie. Zgodnie z wydrukiem z CEiDG w czasie, gdy pozwany był przedsiębiorcą, tj. do 5 grudnia 2013 r., adresem głównego miejsca wykonywania działalności była ul. (...). Jak wynika z dalszej części uzasadnienia zażalenia, o wydaniu nakazu zapłaty pozwany dowiedział się w dniu 28 listopada 2016 r. przez przypadek od osoby zamieszkującej obecnie mieszkanie, na które został wysłany pierwotnie nakaz zapłaty (mieszkanie przy ul. (...) należy do siostry pozwanego). W związku z powyższym, skarżący podniósł, że wcześniej nie mógł wiedzieć o toczącym się postępowaniu i w konsekwencji o wydaniu postanowienia, w związku z tym, w ocenie pozwanego, zachował on 7 – dniowy termin do wniesienia zażalenia.

Ponadto, w dniu 1 grudnia 2016 r. pozwany złożył sprzeciw od ww. nakazu zapłaty wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego wniesienia (k. 294-297).

Postanowieniem z dnia 23 lutego 2017 r. Sąd Rejonowy we Włocławku oddalił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu (k. 334). W konsekwencji, postanowieniem z tego samego dnia Sąd ten odrzucił sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 września 2015 r. jako spóźniony (k. 335-335v).

Sąd Okręgowy w Toruniu, postanowieniem z dnia 28 lipca 2017 r. oddalił zażalenie pozwanego na ww. postanowienie Sądu Rejonowego we Włocławku o odrzuceniu sprzeciwu.

Wcześniej, wobec uprawomocnienia nakazu zapłaty, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla (...) – (...) w W. M. G. wszczął przeciwko skarżącemu postępowanie egzekucyjne pod sygn. akt Kms(...). Na mocy zlecenia egzekucyjnego z dnia 4 listopada 2016 r., wystawionego przez Sąd Rejonowy we (...) (nr karty dłużnika: (...)), Komornik podjął czynności w celu ściągnięcia od pozwanego kwoty 2.226,00 zł z tytułu kosztów sądowych (opłaty od pozwu) orzeczonych na mocy pkt II. nakazu zapłaty z dnia 10 września 2015 r. (k.360).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Mając natomiast na względzie okoliczność, iż pozwany zaskarżył orzeczenie o kosztach sądowych, mimo że złożył także środek zaskarżenia co do istoty sprawy, a sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty został prawomocnie odrzucony jako spóźniony i nakaz zapłaty jest prawomocny, to zażalenie pozwanego na orzeczenie zawarte w nakazie zapłaty w przedmiocie obciążenia go kosztami sądowymi podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Z tych względów, na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Jerzy P. Naworski Małgorzata Bartczak – Sobierajska Zbigniew Krepski

(...)

(...)

(...),

(...)

(...)

(...)